

Pääsiäisen Valo

Rovasti Antti Rusama: **Risti valaisee uskovan tien, s. 4** | Professori Seppo Suokunnas: **Murheesta iloon, s. 6**

TT Harri Kihalampi: **Alttaritaulujen saarna, s. 12** | **Puuhasi vuoksi lapsille, s. 19**

ELYN tiedote 2 2021

Sisällysluettelo

- s. 3 PERUUTETTU! *Antero Rasilainen*
- s. 4 Pohdiskelua pääsiäisen aikaan *Antti Rusama*
- s. 6 Jeesuksen kanssa murheesta iloon
Seppo Suokunnas
- s. 10 Minä näin ja uskoin *Sakari Nurmesviita*
- s. 11 Runo: Paratiisin portti *Anneli Lähdesmäki*
- s. 12 Alttaritaulut johdattavat olennaisen äärelle
Harri Kuhalampi
- s. 16 Valoa päin *Kari Lähdesmäki*
- s. 17 Isovanhemmuudesta ja pääsiäisestä
Vuokko Orjala
- s. 19 Pääsiäistehtäviä lapsille
Pirjo ja Saku-vaari Nurmesviita
- s. 20 "Riemulaulut soikoot taivas auki on"
Seppo Suokunnas
- s. 22 Tapahtumakalenteri

Kannen kuva

Stock Photos | James Steidl/Kyle Gruba; He is Risen

Elysanomat / Pääsiäisen Valo

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Antero Rasilainen, Anneli ja Kari Lähdesmäki, Pirjo Nurmesviita, Ulla Latomäki, Harri ja Erja Kuhalampi, Liisa ja Valto Käkälä

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: PunaMusta Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYN työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo
Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Makasiinikuja 4, 62100 Lapua

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2019/603

Myöntämisaikakohta: 10.8.2019

Toimeenpanoaika: 10.8.2019-9.8.2021

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Kerätyt varat käytetään yhdistyksen lähetystyön kohteissa seurakuntatyöhön (julistus- ja opetustoiminta, musiikkityö), orpotyöhön, koulutustoimintaan, diakoniseen avustustoimintaan sekä rakennusprojekteihin (mm. kirkko- ja koulurakennukset). Yhdistyksen lähetyskohteita ovat Venäjä, Viro, Israel, Kongo ja Sambia. Lisäksi varoja käytetään yhdistyksen kotimaan työhön, johon sisältyy kaikenikäisille suunnattu jumalanpalvelus-, seurajuhla- ja kokoontumistoiminta (esimerkiksi lähetyspiirit), musiikkityö (mm. kuoro- ja musiikkiryhmätoiminta sekä laulutahtumat), raamattukoulutus, lapsi-, varhaisnuoris- ja perhetyö (mm. leiritoiminnan muodossa), diakoninen toiminta, retkitoiminta, nais- ja miestapahtumien järjestäminen sekä maahanmuuttajatyö. Varat käytetään edellä kuvattuun työhön liittyviin palkkakuluihin ja muihin välittömiin toimintakuluihin, materiaalikuluihin, tapahtumajärjestelykuluihin, rakennushankkeisiin ja muihin kiinteistökuluihin, diakoniatyöhön, hätäapuun sekä koulutuskuluihin. Varoja voidaan käyttää myös yhdistyksen toiminnasta tiedottamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

PERUUTETTU!

Kuva: Mauno Parviainen

Suuret kirjaimet, pysäyttävä viesti ja perässä vielä huutomerkki. Tähän meidän elämämme on ollut viimeisen vuoden ajan. Uuden opettelua, rajoituksiin totuttelua, ymmärtämistä ja sopeutumista. On asennoiduttu niin, että tästä selvittää. Tämän läpi päästään, uusi aika koittaa vielä. Välillä toivo jo herää, ollaanko voiton puolella? Joko nyt? Ja sitten, yllättäin, jälleen suurin kirjaimin: PERUUTETTU! Tilanne ei ollut ohi. Pettymys. Väsymys. Vieläkö jaksan?

Vähän samantapainen tilanne oli yli 2000 vuotta sitten. Silloin ei ollut kyse koronasta, mutta pelko oli sama: me kaikki kuolemmme. Ei ole toivoa, jos emme saa lääkettä. Kirjoitan vähän rajusti, mutta pääsiäisen sanoma ei ole rairuohot ja pääsiäismunat ja keltaiset kukat. Kyse oli elämästä ja kuolemasta. Kun Jeesus kuolee ristillä, hän voittaa kuoleman ja hankkii meille elämän. Opetuslapset eivät ymmärtäneet. He olivat peloissaan, hämillään. Sydämen täytti epätoivoinen huokaus: "Ei tässä näin pitänyt käydä." Emmauksen tien kulkijat sanoittavat Jeesuksen seuraajien tunteen, joka kertoo pettymyksestä: *"Me luulimme hänen olevan se, joka lunastaa Israelin."*

Me luulimme. Toivoimme. Odotimme, mutta toive ei toteutunutkaan. Apostoli Paavalin kokemus merimatkasta Roomaan on puhutteleva. *"Kun sitten alkoi puhalttaa heikko etelätuuli, he luulivat*

onnistuvansa aikeessaan ja purjehtivat aivan Kreetan rannikkoa pitkin. Mutta..." Niin. Tuli mutta. Tuli myrsky. Raju myrsky. Ja sen keskeltä luemme sanat: *"...menetimme lopulta kaiken toivon selvityä hengissä."* Peruutettu! Emme onnistuneet. Mutta. Tuli toinen mutta. Jumala puuttui tilanteeseen ja puhui Paavalille. Toivon ja rohkaisun sanoja: *"Yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu."* Rakenteet saattavat rikkoutua, laiva joutua haaksirikoon, mutta Jeesukseen uskova ei ikinä joudu hukkaan. Jeesus sanoo: *"Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"* (Joh.11: 24-26)

Pääsiäistä ei ole peruttu. Golgatan ristillä tehty lunastustyö koko maailman puolesta ja edestä on voimassa. Ei kukaan, eikä mikään voi peruuttaa sitä. Lunastettu ja lunastettuna autuas. Voi mikä ilo, siitähän pääsiäisessä on kysymys. Kuolema on voitettu. Ei kaikkea ole peruutettu. Sana ja sakramentit ovat kirkon aarre. Ne eivät ole vain teoriaa tai juhlapuheiden aiheita, joissa kerromme, kuinka arvokkaita ne ovat. Ikään kuin luonnehtisimme niitä kuten myyntimies tuotettaan. Mutta ystävää, eihän kauniisti katetun ruuan katseleminen ketään ravitse, se täytyy myös syödä! Ja tätä me nyt

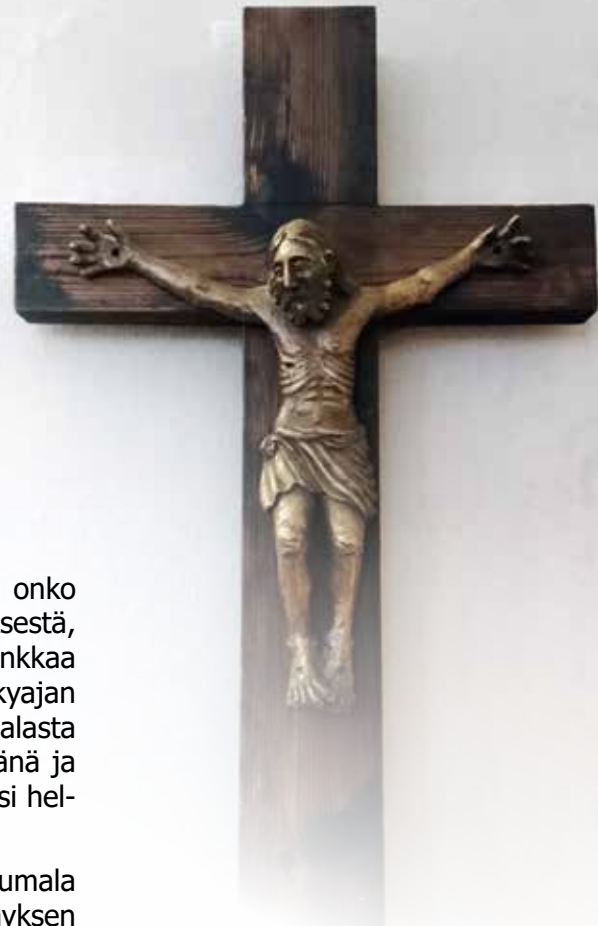
tarvitsemme yksityisinä kristittyinä. Jumalan sanan rohkaisua, vahvistusta, toivon näköaloja. Ei tämä ahdistuksen aika, jota elämme, ole mikään ainutkertainen, vain meitä kohdannut ahdistus. Kyllä ahdistus on tuttu seuralainen kristitylle, on ollut alusta asti. Ja tulee olemaan, koska sillä on oma tarkoituksensa.

Veljet ja sisaret, tahdomme kertoa teille, millaiseen ahdinkoon jouduimme Aasian maakunnassa. Kohtasimme siellä niin ylivoimaisia vaikeuksia, ettemme uskoneet selviävämme niistä hengissä. Kuolemaantuomittujahan me olimmekin, ettemme luottaisi itseemme vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. Hän pelasti meidät tästä kuolemanvaarasta ja pelastaa tulevaisuudessakin. Häneen me olemme panneet toivomme, ja hän kyllä pelastaa meidät, kun tekin autatte meitä rukouksillanne. Moni kiittää meidän puolestamme Jumalaa siitä armosta, jonka olemme saaneet lahjaksi. 2. Kor.1:8-11 Meitä kutsutaan luottamaan Jumalaan. Kiittämään. Aihetta on. Pääsiäistä ei nimittäin ole peruttu!

Iloista ristin pääsiäistä sinulle.

Antero Rasilainen,
toiminnanjohtaja

Pohdiskelua pääsiäisen aikaan

Kuluvan kevään aikana eräs sana on ollut usein käytössä. Tuo sana on epävarmuus. Emme tiedä kuinka kauan koronaepidemia ja sen rajoitukset kestävät. Monet arkielämän järjestelyt perheessä ja arjessa ovat väliaikaisia. Koska tämä kaikki loppuu? Näin kysellään. Ystävien tapaaminen on hankalaa. Toisaalta moni etätyön tekijä on löytänyt paljon hyvääkin muuttuneessa tavassa tehdä työtä.

Pääsiäisaika tarjoaa jälleen erityisen mahdollisuuden pohtia oman elämän suuria kysymyksiä. Jeesuksen elämänvaiheisiin, sen tapahtumiin, voimme vuosi vuodelta sijoittaa itsemme ja voimme pohtia oman elämämme kipukohtia ja myös sitä hyvää, mitä olemme saaneet kokea. Pääsiäisajan rikas musiikkiperinne auttaa monia keskittymään tapahtumien äärellä.

Itselleni pääsiäisajan suuria asioita on kysymys syyttömän kärsimyksestä. Apostolisessa uskontunnustuksessa on vain yksi sana kuvaamassa Jeesuksen maallista vaellusta. Tuo sana on ”kärsi”. Jeesus kärsi Pontius Pilatuksen aikana.

Tuo sana ikään kuin kattaa ja avaa Jeesuksen koko elämäntyön. Neljää evankeliumia on usein kutsuttu pitkällä johdannolla varustetuiksi kärsimyshistorioiksi. Evanke-liumien kuvaukset sijaiskärsijän, Jeesuksen toiminnasta ovat kaut-taaltaan kuvauksia matkasta kohti ristiä. Matkaa tehdään ristin varjossa. Jumalan poika tuli tänne kärsimään, ristiin ja vaivaan.

Olen joskus pohtinut sitä, onko puhe ristikärsimyksestä, syntien sovituksista liian rankkaa tai liian vahvaa ruokaa nykyajan ihmiselle. On totta että Jumalasta puhuminen kaiken hyväksyjänä ja vain rakastavana Luojana olisi helpompaa.

Iso kysymys kuuluu: Miksi Jumala valitsi oman poikansa kärsimyksen maailman pelastuksen välineeksi? Eikö rakkauden Jumalalla olisi ollut muita tapoja, ehkä inhimillisesti katsoen siistimpiä, keinovalikoimassaan syntyneen langenneen maailman pelastamiseksi? Syytön kärsimys ei ole maailmasta mihinkään poistunut ja se on yhä uudelleen kipeä asia jopa pelkästään kuunneltavaksikin. Emme tiedä, miksi (Matt 16:21) Jeesuksen piti kärsiä. Tuo pieni sana ”piti” kertoo jotakin salatun Jumalan toiminnasta.

Kristilliseen uskoon kuuluu paljon uskon sanoja, jotka kuvaavat Jumalan ja uskonelämän todellisuutta. Näitä sanoja ovat armo, rauha, rakkaus, risti, pelastus, sovitus, lunastus, toivo. Oleellista on, että meidän on mahdotonta päästä ikään kuin kurkistamaan näiden sanojen taakse. Kuitenkin ne voivat muuntua elämän voimaksi ja siunaukseksi. Käsittämätönkin voi olla uskovalle täyttä totta. Pyhän kohtaaminen asettaa ihmisen ihmisen paikalle ja Jumalan Jumalan paikalle.

Uskon sanoilla on merkitystä silloinkin, kun emme täysin tajua niiden sisältöä. Messun liturgiset vuorosanat saattavat ihmeellisesti

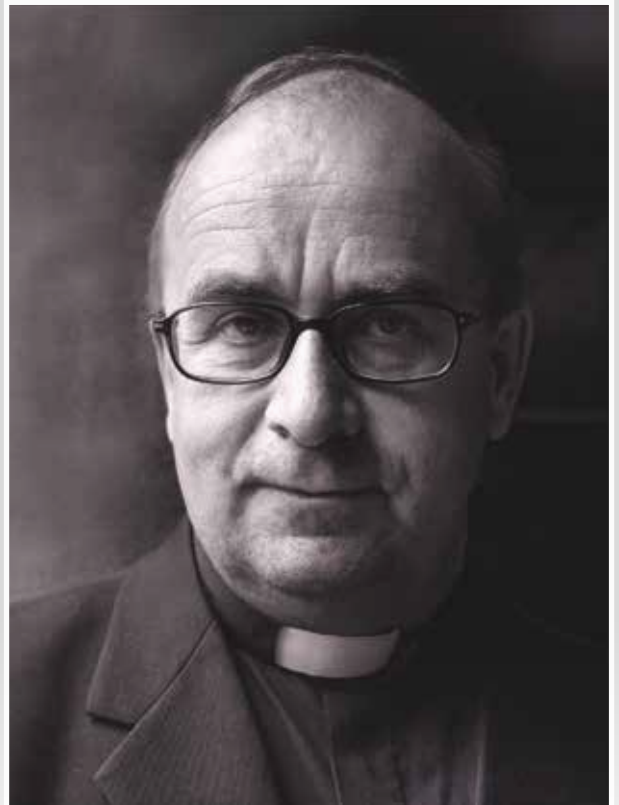
voimaannuttaa osanottajaa, kuten yksinkertainen kehoitus: *Herran rauha olkoon teidän kanssanne*. Uskon sanoja käytetään ja viljellään rukouksen ilmapiiressä.

Tässä asiassa on varmaan totta, että elämä opettaa, elämänkokemus avaa uskon maailmaa.

On joskus sanottu, että kristillisen uskon paras puolestapuhuja on elämä itse. Rippikoulusta muistan opettajan useasti painottaneen: Jeesuksen kärsimys on syntiemme sovitus. Virsi 78:2 kiteyttää kauniisti asian: *En rakas Jeesus ymmärtää voi kärsimystäsi, vaan luotan että sovitit myös minun syntini*.

Ristin merkki piirrettiin kasteessa otsaamme ja rintaamme ja hiekkainen ristin merkki on kerran arkkumme päällä. Jeesuksen kärsimys ei ollut turha. Ristin puu kaikessa kauheudessaan on siunattu puu. Sovitus koskee meitä jokaista. Tästä ei tarvitse olla epävarma. Vaikka kärsimysajan tapahtumat ovat ulkoisesti synkkiä, kaiken yllä lepää kuitenkin Jumalan pelastava ja palava rakkaus syntistä ihmistä kohtaan. Vanha ajatus lausuu: Risti valaisee uskovien tien.

Rovasti **Antti Rusama**
Tapiolan eläkkeellä oleva kirkkoherra,
asuu Espoossa. Kuva: Aarne Laasonen

Pääsiäisen juhla-aika jakautuu ris-
tin pääsiäiseen ja ylösnousemuk-
sen pääsiäiseen. Jostakin syys-
tä omassa mielessäni pääsiäisen
kuvaan kuuluu keskeisesti kuva
ovesta. Kivi oli vieritetty pois hau-
dan suulta. Tuo kivi oli raskas ovi.
Ilmestyskirja (3:8) on tallettanut
ihanan lupauksen: *Edessäsi on nyt
avoin ovi, minä olen sen avannut,
eikä kukaan voi sitä sulkea.* Jee-
suksen ylösnousemus merkitsee
voittoa. Elämäntaistelua käydään
voittajan puolella.

Pahan valta on nujerrettu. Pelastus
on täysin valmis.

Jeesuksen työssä mikään ei jää-
nyt kesken, puolitiehen. Itsessäm-
me voimme olla monessa asiassa
epävarmoja, mutta Kristuksessa ja
Kristuksesta täysin varmoja.

Näin kristillisellä uskolla on avarat
mitat. Kun siunaustilaisuudessa
pappi lausuu: Jeesus Kristus on si-
nut viimeisenä päivänä herättävä,
niin tuossa hetkessä on läsnä aika
ja iäisyys. Kuoleman voittaja on
avannut meillekin oven ikuiseen ja
katoamattomaan elämään, taivaan
kotiin.

Ylösnousemususkolla on aivan
käytännöllisiäkin seurauksia.
Saamme kulkea kiitollisin mielin
kohti Jumalan tulevaisuutta. Uskon
piiriin kuuluu myös se ajatus, että
asioilla on tapana järjestyä. Paljon
olemme saaneet, paras on edessä.
Kristittyinä emme tahdo elää niin
kuin Kristus olisi yhä haudassa. Ovi
on avattu, kivi on poissa!

Ylösnousemus kätkee sisäänsä
valtavan toivon näköalan. Vaikka
inhimillisesti näkisimme vain tap-
pioita ja epäonnistumisia, kaikessa
on kuitenkin läsnä toivon valoisa
näköala. Kristillinen usko on valoi-
san elämänrohkeuden usko.

Vanha sananparsi kuuluu: Niin on
hyvä, kuin käy. Tässä on sanoitet-
tu sitä vakaumusta, että kaiken
saamme ottaa kiitollisina Jumalan
kädestä. Jumala ei ole vain toivon
antaja, hän on itse toivo. (Psalmi
71:5)

Kristillinen usko syntyi pääsiäise-
nä. Jeesus, ristiinnaulittu ja kuol-
lut, nähtiin elossa ja hän ilmestyi
opetuslapsilleen. Ihmettely on liian
lievä sana kuvastamaan ylösnou-
semuksen todistajien hämmästy-

tä. Kuitenkin tuossa ihmettelys-
sä on jotakin tärkeää, kestävää.
Saamme tänäänkin liittyä ihmet-
telijöiden ja ylistäjien joukkoon ja
ihmetellä Jumalan suuria tekoja.

Sanat eivät riitä niitä suuria tekoja
kertomaan. Sanomaton ilo täyttää
sydämemme, kun tunnustaudum-
me, vaikka aralla mielelläkin, kuu-
lueksi niiden ihmisten joukkoon,
joiden puolesta Jeesus on kuollut
ja ylösnoussut. Kotimatka on ar-
mon tie.

Ylistys, kunnia ja kiitos sinulle,
Kristus.

Antti Rusama

Jeesuksen kanssa murheesta iloon

Pääsiäisen ja sitä edeltävän hiljaisen viikon sanoma on koottuna näissä kahdessa sanassa ”murheesta iloon”. Siihen tiivistyy se prosessi, jota Herramme Jeesus Kristus pyhän Raamatun kuvaamana koki, siinä on se ristin ja elämän tie, jota Hän kulki. Ja jonka kautta Hän tuli meille tieksi ja elämäksi.

On tavattu viime aikoina sanoa kirkossa, että vietämme ristin ja ylösnousemisen pääsiäistä. Tai puhutaan kolmen päivän juhlasta. Silloin joku ajattelee siinä ehtoollisen asettamista kiiristorstaina, Herran kuolemaa ristillä perjantaina ja riemullista nousemista kuolleista pääsiäisaamuna. Joku hahmottaa niin, että kolmen päivän juhla on Herran ristinkuoleman päivä, hänen haudassa olonsa ja hänen nousunsa ylös kuolleista.

Seurakunnissa ja joskus kouluissakin on viimeisten vuosikymmenten aikana paljon järjestetty pääsiäisvaelluksia. Siinä on kohdattu satoja, joskus yli tuhannen lasta kuljettaessa ristin tien (via dolorosa) asemat eli pysähdyspaikat, kuultu niissä asianomainen raamatunkohta ja virren säkeistö ja ennen kaikkea nähty kuvallisesti draamana, millainen oli rakkaan Jeesuksen kärsimystie.

Kun meikäläinen kauan sitten oli nuori koululainen Lounais-Suomessa Loimaan Alastarolla, tie murheesta iloon hahmottui minulle kärsimysviikolla osallistuttaessa joka päivä iltajumalanpalvelukseen eli arki-iltojen ns. ahtisaarnoihin ja sitten pitkäperjantain ja pääsiäisen omaleimaisiin palveluksiin. Niissä oli virsiä ja musiikkia, mutta ennen kaikkea paljon Raamatun sanaa Herran kärsimyshistoriasta. Sain olla mukana siinä tapahtumisen virrassa yhdessä seurakunnan ja oma perheen kanssa, Jeesuksen kohtaloon ja tiehen käytiin sisälle vahvalla tunteella. Herran murhe Getsemanessa ja häneen kohdistunut pilkka, lyönnit ja viimein nauhoilla ristille lyöminen sattui ja kauhisti. Silti sai kokea, että merkittävästi Jeesuksen kärsimyshistorian tutkimisessa on jotain pyhää, turvallista, rakkautta hehkuvaa, siinä näkyy Jeesuksen rakkaus meihin syntisiin.

Kuva: Matti Lähdekorpi

Jerusalem, vanhan kaupungin kartta

VIA DOLOROSA: 14 ristin asemaa/pysähdyspaikkaa

1. Pilatus tuomitsee Jeesuksen kuolemaan.
2. Jeesus ottaa ristin hartioilleen.
3. Jeesus kaatuu ensimmäisen kerran.
4. Jeesus kohtaa äitinsä.
5. Simon kyreneläinen pakotetaan kantamaan Jeesuksen ristiä.
6. Veronika ojentaa Jeesukselle hikiliinan.
7. Jeesus kaatuu toisen kerran.
8. Jeesus kohtaa Jerusalemin itkevät naiset.
9. Jeesus kaatuu kolmannen kerran.
10. Jeesukselta riistetään vaatteet.
11. Ristiinnaulitseminen.
12. Jeesus kuolee.
13. Jeesuksen ruumiin ottaminen ristitä, kuollut Jeesus äitinsä sylissä.
14. Jeesuksen hautaaminen.

Pitkä ristintie

Pitkä ristintie on Jeesuksen tie. Mutta kun nyt otamme esiin joitakin siihen liittyviä raamatunkohtia, on hyvä muistaa, että ristin tie on myös meidän jokaisen ihmisen tie. Mehän etsimme kukin elämässämme yhä uudelleen tietä murheesta iloon, eri tasoilla.

Myös paastonajan virsiä kannattaa muistaa ja veisata, lukeakin joskus. Meillä on virsikirjassa ihania ja syvällisiä kärsimysvirsiä sekä iloa uhkuvia pääsiäisvirsiä. Ne eivät ole mitään päiväperhosia. Mitä olisikaan hiljainen viikko ilman virsiä "Tutkimaan, oi Jeesus auta" tai "Oi rakkain Jeesukseni, piinattu verinen" ja "Kas, Karitsata Jumalan".

"Hän on vaivat, tuskat nähnyt"

Simo Korpela laulaa virressään Jeesuksen kärsimisestä: *"Hän on vaivat, tuskat nähnyt, joit ei kertoa voi suu."* (Vk 80) Ristin tiellä Herraa Jeesusta kohdellaan karusti, raa' asti. Häntä pilkataan, häväistään, lyödään, puetaan purppuraan, väännetään orjantapurakruunu päähän, pannaan kantamaan raskasta ristinpuuta matkalla Golgatalle. Mutta *"nöyränä hän kaiken kanto, nöyränä hän henkens antoi vuoteenansa ristinpuu."*

Kieltäjä Pietari, entä me?

Mutta mitä ihminen tekee ristin uhatessa? Opetuslapset pakenevat. Vain Pietari yrittää seurata kauempaa kärsimysnäytelmää. Hän oli vannonut, ettei koskaan

jättäisi Jeesusta vaikka kaikki muut niin tekisivät. Mutta hänkin tiukan paikan tullen kieltää Herransa hiilivalkean ääressä. *"En tunne sitä miestä."* Sitä Pietari kyllä katkerasti sitten katui. Ja varmaankin koko elämänsä ajan Pietari tunsu pistona lihassaan sen, että hän vannomisestaan huolimatta oli kieltänyt Herransa.

Joskus elämässä on niin, että Jumalan täytyy sallia meille pahaa, ja sallia virheitä ja lankeemuksia, jotta me ihmiset oppisimme kuuliaisuutta Hänen edessään.

Kirjoitukset täyttyvät

Juutalaiset tuomitsivat Jeesuksen kuolemaan, siinä Vanhan testamentin kirjoitukset kävivät toteen. *"Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu."* (1 Kor.15:3-4)-

Meidän onnemme, ja meidän pelastuksemme on siinä, että Jeesus Kristus ei perääntynyt, vaan hän täytti sen vaikean tehtävän, jonka oli Taivaalliselta Isältä saanut. Hän otti orjan muodon, oli kuuliainen hamaan ristinkuolemaan saakka (Fil.2:7-8).

Ryöväarin rukous

Jeesuksen kanssa naulittiin ristille myös kaksi pahantekijää. Toisella puolella Jeesusta ristillä riippui pahantekijä, jonka omatunto alkoi kolkuttaa. Hän

myönsi kärsivänsä omasta syystään, omien pahojen tekojensa tähden. Mutta hän ymmärsi myös, että Jeesus Nasaretilainen ei ollut tehnyt mitään pahaa. Ja että tässä Jeesuksessa on suuruus. Niinpä ryöväri rukoilee: *"Jeesus, muista minua kun tulet valtakuntaasi."* Hän sai vastauksen: *"Totisesti, jo tänään olet minun kanssani paratiisissa."* (Luuk.23:42-43) Joskus on sanottu, että tämä rukous oli lyhyin matka paratiisiin. Eikö se ole meidänkin rukouksemme? *"Jeesus, muista minua."*

Kun sinä et tiedä tuskasi, epätietoisuutesi keskellä, mitä rukoilla, mitä pyytää ja kun voimat ovat täysin lopussa, ystävä, riittää huutosi Herralle *"muista minua."*

Sovituskuolema

Herran Jeesuksen kuolema, se oli henkensä antaminen syntiuhriksi, Joh.19:16-30. Siinä on lunastus ja sovitus meille syntisille. Jeesuksen viimeisiä sanoja ristillä oli *"Se on täytetty."* Siinä pilkahtaa jo valoa. Ja siitä apostolit ja heidän kirjeensä UT:ssa julistivat, että siinä oli lain täyttymys ja rangaistuskoulema, lunastus synneistä, sijaissuhri, meidän syntisten puolesta. Hepr.10:10-20, Room.5:6; 8:1, 1 Kor.15:3-5

Merkit Herran kuollessa

On ihmeellistä lukea Raamatusta erilaisia merkkejä, joita havaittiin Jeesuksen kuoleman hetkellä. Oli pelkoa ja maanjäristystä. Ja temppelin esirippu repesi ylhäältä alas asti Jeesuksen kuoleman hetkellä, Matt.27:51-53, Luuk.23:45. Mitä se oli? Se oli kaikkivaltiaan Jumalan suuri aamen: totisesti, nyt on laki täytetty, nyt on ihmisten synnit sovitettu, nyt on velka maksettu, nyt on autuus tuotu. Nyt on tie auki armoistuimelle, meille syntisille on annettu vapaus käydä pyhään ja pyhimpään.

Hauta ja haudan pyhittäminen

Tätäkin saa miettiä. Jeesus on haudassa, mutta siinäkin tapahtuu meille hyvää. Kirkkomme hautauskaavassa rukoillaan: *"Vapahtajamme kuoli ja hänet haudattiin, ja niin sinä pyhitit, meidänkin hautamme leposijaksi."* Ja niin kuin Kristus nousi kuolleista, niin meidätkin kerran nostetaan haudoista uuteen elämään.

"Kivi oli vieritetty pois"

Millainen oli varhainen aamu Jeesuksen kuoleman jälkeen puutarhahaudalla. Siitä luemme esim. Mark.16:1-4. Auringon noustua Maria Magdalena, Jaakobin äiti Maria ja Salome kiiruhtivat Jeesuksen haudalle tekemään viimeistä palvelusta kallioluolassa makaavalle. He halusivat voidella Jeesuksen ruumiin. Mutta mitä he näkevätäkään? *"Tultuaan paikalle he*

huomasivat, että kivi oli vieritetty pois (haudan suulta) ja se oli hyvin suuri kivi."

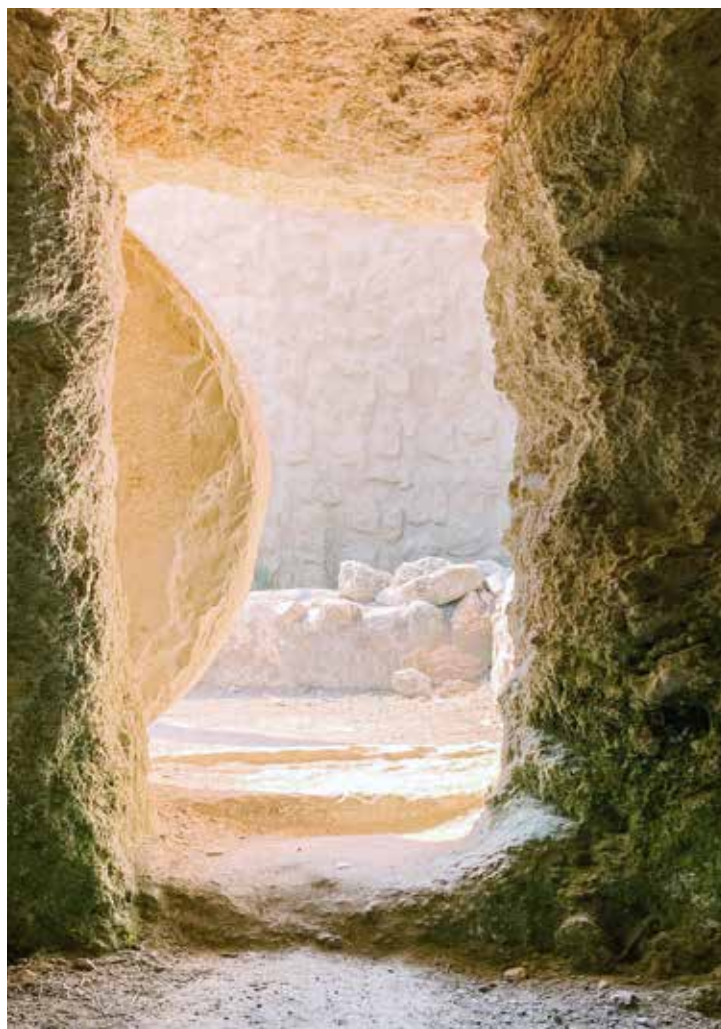
Hauta on tyhjä

Evankeliumikertomusten huippu on haudalla, joka on tyhjä. *"Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista."* Luuk.24:5-6. Johannes ja Simon Pietari menivät hautaluolaan ja näkivät vain tyhjät käärinliinat, Joh.20:5-6. Herra Jeesus oli noussut kuolleista! Oli tapahtunut ihme. Tätä ihmettä nyt saarnataan kaikkialle maailmassa, toteutunutta tietä murheesta iloon, kuolemasta elämään. Sitä ei järki käsittä eikä sitä todista tiede. Se on Jumalan työtä. Joka Jumalan sanaa katsoo ja kuuntelee, hänelle yhä voi käydä kuten Pietarille, *"ja hän näki ja usko!"* (Joh.20:8). Katselkaamme Kristuksen kuoleman merkkejä ja tyhjää hautaa Raamatun sanassa.

Lähetystyö alkoi Jeesuksen haudalta

Menkää, kehotti enkeli tyhjällä haudalla. Viekkä kiiruusti sana hänen veljilleen! *"Menkää sanomaan, että Jeesus on noussut kuolleista. Menkää Galileaan, siellä te näette hänet."* (Matt.28:7)

Ja meillekin sanotaan; viekkä kiiruusti evankeliumin sana aina maan ääriin saakka. Virressä veisataan: *"Jeesuksemme haudan suulta viedään / viesti kauas, maiden ääriin saakka: / Herra elää, hän on keskellemme, / Kristus on ylösnoussut!"* (VK 91:5)

Jeesuksen, Ylösnousseen ilmestymiset monelle.

Ehkäpä me joskus toivomme, että olisimme saaneet elää silloin kaksituhatta vuotta sitten Palestiinassa ja olisimme saaneet Galileassa kokea Ylösnousseen Herran ilmestymisen. Tai niin kuin ne murheelliset oppilaat Emmauksen tiellä. Että olisimme saaneet olla läsnä Jeesuksen "raamattutunnilla", kun hän selitti heille kirjoituksista, mitä niissä oli Hänestä sanottu. (Luuk.24;27)

Mutta onhan meillä nyt samalla tavalla Herra ja Herran läsnäolo. Hän on antanut Pyhän Hengen uskovalisilleen, Hän on antanut kirkolleen sanansa. Herra Jeesus elää kirkkonsa keskellä pyhän sanan ja sakramenttien kautta. Niissä, evankeliumin saarnassa ja pyhän ehtoollisen sakramentissa on ristinsanoma ja ristinhahmo aina läsnä ja nähtävissä. Ne vaikuttavat meissä yhä uudelleen sitä, että päästään murheesta iloon, epävarmuudesta varmuuteen, luottamukseen, rohkeuteen.

Meillä ei ole kuollut Vapahtaja, vaan elävä. Häneen turvatkaamme. Häntä palvokaamme ja kumartakaamme, häntä seuratakaamme. Ei tämän maailman valtaaita ja jakolinjoja, ei tämän maailman galluppeja ja järkeen perustuvia ajatuksia vaan Pyhään Raamattuun perustuvia. Sanassaan Jumala yhä tahtoo puhutella ihmistä. Ja hänen yhteydenottonsa, jonka hän tekee sakramentissa ja sanassa ja evankeliumin saarnassa Pyhän Hengen vaikutuksesta, siinä hänen asiansa meille on yhä uudelleen: Teidän syntinne on annettu anteeksi, te olette minulle rakkaita, käykää murheesta iloon. Seuratkaa minua.

Murheesta iloon on matka Kristuksen kanssa. Se on pelastushistoriallinen matka pimeydestä valoon. Kristus kulki sen vain kerran, koska hän on *"uhrannut yhden ainoan, ainutkertaisen uhrin"* ja *"on jo yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt meidät täydelliseksi"* (Hepr.10:10-14) ja *"on asettunut pysyvästi istuimelleen Jumalan oikealle puolelle."* Autuutemme ja pelastuksemme on valmis ja täydellinen. Ihmeellistä! Ja yhtä ihmeellistä, että sen saa jokainen uskolla ottaa omakseen.

Meidän tiemme murheesta iloon on jatkuvaa. Vaikka autuus on valmis ja synnit on annettu anteeksi, elämässä riittää silti monenlaisia murheita. Ne saa joka päivä tuoda rukouksessa Jumalan armoistuihin eteen, jonne nyt on vapaa pääsy. Meillä on elävä Jumala, jota saa isänä lähestyä Kristuksen nimessä.

Niin, Jeesus vie murheesta iloon. Saamme veisata virren 105 sanoilla:

"Armon Henki täyttää mielet / murheelliset ilolla. / Rauhan tyven, puhdas ilma / Jeesuksesta virtailee. / Epäilysten alta nousee / köyhä sielu kiittämään. / Ikävöitsen täältä päästä / kotimaahan ikuiseen."

Seppo Suokunnas

Professori **Seppo Suokunnas**,
Sleyn toiminnanjohtaja ja evankelisen herätysliikkeen julistaja ja Raamatunopettaja, Siionin kanteleen perusteellinen tuntija ja tutkija.
Kuva: Timo Keski-Antila

Minä näin ja uskoin

Pääsiäisaamun ihme silminnäkijän apostoli Johanneksen kuvaamana. Hänen todistuksensa omakohtaiseksi minä-kerronnaksi muutettuna. Johannes käytti itsestään nimitystä *"se opetuslapsi, joka oli Jeesukselle rakkain."* Luepa hänen kuvauksensa minä-muodossa! Joh. 20: 1-20

"Sapatin mentyä viikon ensimmäisenä päivänä Magdalan Maria tuli aamuhämärissä haudalle ja näki, että haudan suulta oli kivi siirretty pois. Hän lähti juoksujalkaa kertomaan siitä Simon Pietarille ja minulle ja sanoi meidät tavattuaan: "Ovat vieneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin hänet on pantu." Pietari ja minä lähdimme heti juoksemaan haudalle.

Me menimme yhtä matkaa, mutta minä juoksin Pietaria nopeammin ja ehdin haudalle ensimmäisenä. Kurkistin sisään ja näin käärinliinojen olevan siellä, mutta en mennyt sisälle. Simon Pietari tuli minun perässäni, meni hautaan ja katseli siellä olevia käärinliinoja. Hän huomasi, että Jeesuksen kasvoja peittänyt hikiliina ei ollut käärinliinojen vieressä vaan erillisenä omana kääronään. Nyt astuin sisään myös minä, joka olin ensin saapunut haudalle ja minä näin ja uskoin. Vielä emme olleet ymmärtäneet, että kirjoitusten mukaan Jeesus oli nouseva kuolleista.

Me palasimme haudalta majapaikkaamme."

Miten eläväksi tämä Johanneksen omakohtainen todistus muuttuukaan itse nähtynä ja koettuna. Monia muitakin Raamatun kohtia

voisi lukea tällä tavalla ja päästä mukaan tilanteeseen, kuin paikan päälle silminnäkijänä.

Sitten tuo 2000 vuoden takainen tilanne;

"Magdalan Maria kertoo käyneensä aamuhämärissä Jeesuksen haudalla. Se oli tyhjä, sen suulla ei ollut vartijoita eikä uteliaita ihmisiä. Pietari ja minä (Johannes) lähdimme juoksujalkaa haudalle. Yöllä ei uni ollut tullut, mutta nyt väsymys oli hetkessä poissa ja juostiin peräkkäin, minä juoksin Pietaria nopeammin, olinhan häntä paljon nuorempi, ja ehdin ensin haudalle. Kurkistin hautaan, mutta en mennyt sisälle. Kukapa sitä suoraan hautaan tunkeutuu! Pietari tuli perässäni ja meni sisälle, minä astuin hänen jälkeensä hautaan ja näin ja uskoin.

Sisimmässä taisteli pelko ja toivo, vaikka emme vielä ymmärtäneet ylösnousemusta. Niinpä palasimme majapaikkaamme."

Mitä Johannes näki sellaista, mikä sai hänet uskomaan? Hän näki tyhjän haudan, mutta erityisesti käärinliinat. Ne olivat edelleenkin siinä paikassa, missä Jeesuksen ruumis oli levännyt. Sillä hetkellä he, tulevat apostolit, ylösnousemuksen todistajat ymmärsivät: Jos Jeesuksen ruumis olisi ryöstetty, se olisi viety käärinliinoineen. Nyt heidän edessään oli tiukka kääro, jota repimättä ei kukaan olisi voinut siitä poistua. Kankaat, käärinliinat olivat siinä kuin perhosen tyhjä kotel, mutta ruumis puuttui!

Myöhemmin paikalle saapuneet tempelivartioston sotilaat hävitti-

vät todisteet ja vartijat määrättiin kertomaan, että heidän nukkessaan Jeesuksen seuraajat olivat tulleet ja vieneet Jeesuksen jonnekin.

"Vielä emme olleet ymmärtäneet..."

Ylösnousemuksen todistaja, Johannes jatkaa kertomustaan:

"Samana päivänä, viikon ensimmäisenä me olimme illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä me pelkäsimme juutalaisia. Yhtäkkiä Jeesus seisoimme meidän keskellämme ja sanoi: "Rauha teille!"

Miksi nyt lukittujen ovien takana, juutalaisten pelossa? Olivathan Jeesuksen oppilaat olleet jopa te-loituspaikalla, ristin juurella, ainakin Johannes, jolle ristiinnaulittu Jeesus antoi tehtävän. *"Kun Jeesus näki, että hänen äitinsä ja minä seisoi siinä, hän sanoi äidilleen: "Nainen, tämä on poikasi." Sitten hän sanoi minulle, "tämä on äitisi!" Siitä hetkestä lähtien minä pidin huolta Jeesuksen äidistä."* Joh 19:26-27

Ristin juurella he olivat olleet varmasti hämmentyneinä ja peloissaan - maanjäristys, äkillinen pimeys ja koko tuo tilanne, joka laittoi jopa roomalaisen upseerin sanomaan: *"Totisesti, tämä oli Jumalan poika!"*

Kukaan ei ollut yrittänyt ottaa heitä kiinni. Mutta sunnuntai-iltana tilanne oli toinen; huhut Jeesuksen ruumiin ryöstämisestä, joita sotilaat levittivät ja *"joita on kerrottu näihin päiviin asti"*, ihmeelliset kertomukset ylösnousemuksesta

Kuva: Arne Laasonen

Jämsän eläkkeellä oleva kirkkoherra, rovasti **Sakari "Saku-vaari" Nurmesviita**.

olivat jo alkaneet levitä. Nyt heitä etsittäisiin, että saataisiin edes yksi kiinni, ja pakotettaisiin tunnustamaan: sotilaiden nukkuessa me varastimme Jeesuksen ruumiin. Niinpä he vastoin Jeesuksen ohjetta valmistautuivat lukkojen takana pakenemaan Jerusalemissa.

Ja yhtäkkiä, lukittujen ovien läpi tullut Jeesus oli heidän keskellään! Elävänä, ei valekuolleista heränneenä heikkona ja hoivaa tarvitsevana, runneltuna hahmona tai haamuna. Sellainen ylösnoussut Jeesus ei varmastikaan olisi heitä vakuuttanut. Sen sijaan Hän tuli heidän luokseen oudossa, kirkastetussa, mutta myös tunnustettavassa ruumiissa, jonka rakennusaineena ei enää ollut hauras ja katoava liha, vaan henki. Eikä vain kerran tai kahdesti, vaan monta kertaa Jerusalemissa, Emmauksen tiellä, Galileassa Gennesaretin, kotijärven rannalla. He aterioivat Hänen kanssaan, epäilevä Tuomas sai koskettaa Hänen haavojaan. *"Autuaita ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"* Jeesus ilmestyi ylösnousseena vielä yli 500 veljelle ennen taivaaseen astumistaan, *"joista useimmat ovat vielä hengissä, mutta monet ovat jo nukkuneet pois."* (1 Kor. 15:6)

Lopuksi opetuslapsi Johannes kirjoitti: *"Juuri minä todistan kaikesta tästä. Minä olen tämän kirjoittanut ja me tiedämme, että minun todistukseni on luotettava."* Joh. 21:24

Sakari Nurmesviita

Paratiisin portti

*Paratiisin portit sulkeutuvat.
Lehivistön suojassa
lymyilee alaston ihminen*

*Paratiisin käytäviltä kuuluu huuto:
"Missä olet Adam?"
Jumala etsii kadonnutta lastaan.
"Enhän minä, vaan vaimo,
se kuunteli käärmeeen kuisketta..."*

*Kedon kavalin eläin houkutti
Eevan koskemaan kiellettyä puuta.
Makea hedelmä vietteli miehen.
Paratiisin portit sulkeutuivat.*

*Jumala otti ihmisen muodon
ja jätti taivaan kirkkauden.
Pölyisten teiden kuningas
kosketti kuumeista otsaa,
jakoi leipää nälkäisille,
julisti vapautta vangituille.*

*Viaton mies nostettiin häpeäpaaluun.
Ristiltä kuului huuto: "Se on täytetty!"
Paratiisin portit aukenivat.*

*Tyhjästä haudasta säteilee
pääsiäisaamun valo
sovituksen sanomaa.*

Anneli Lähdesmäki

Kuva: Colter Olmstead, Unsplash

Altartaulut johdattavat sennaisen äärelle

Muistat varmaan, millainen altartaulu kotikirkossasi on. Katselet sitä jumalanpalveluksen aikana. Mutta onko sinulla ollut aikaa ja tilaisuutta sen tarkasteluun lähietäisyydeltä, perehtyä siihen?

Eräs seurakuntalainen ihmetteli alttarikaiteen ääressä kotikirkkonsa altartaulua, jonka oli kyllä nähnyt tuhansia kertoja, mutta yksityiskohdat eivät olleet koskaan hahmotuneet kaukaa kirkonpenkistä. Vasta läheltä tarkasteltuna alkoi maalauksen kokonaisuus piirtyä ja samalla sen sanoma avautua. Seurauksena oli suuri hämmästyks ja ihastus.

Kirkkotaidetta hankitaan useasta syystä ja monta eri tarkoitusta varten. Keskeisenä tehtävänä on kuitenkin hengellisen sanoman välittäminen. Varsinkin altartaulut vievät katselijan kristillisen uskon ydinsanoman äärelle. Niitä katselemalla on mahdollista eläytyä kuvattuun tapahtumaan. Kuvien avulla muinaiset kertomukset tulevat eläviksi ja todelliseksi. Niiden tarkoituksena on koskettaa tunteitamme ja puhutella meitä kokonaisvaltaisesti.

Kun mietin itselleni erityisen tuttujen kirkkojen alttarikuvia, huomaan niiden keskittyvän Jeesuksen kärsimykseen, Hänen kuolemaansa ristillä ja ylösnousemukseen. On siis kysymys sovituksista, armosta ja ikuisen elämän toivosta. Meille kuvataan niissä pelastuksemme kannalta keskeisiä tapahtumia.

Mikäli kirkoista poistettaisiin altartaulut, meistä tuntuisi, että jäljellä on vain juhlallinen sali. On selvää, että kaikki kirkkotaide palvelee esteettistä tarkoitusta, mutta samalla tiedämme, ettei mitään vakavasti otettavaa taidetta ole koskaan tehty ainoastaan kauneuden vuoksi ja vain esteettisistä syistä. Altarimaalaukset ja veistokset ovat saarnoja, jotka kuvataiteen keinoin johtavat pysähtymään ja miettimään uskomme ydinkysymyksiä.

Tämän jutun kuvat kertovat Jeesuksen sisäisestä ahdistuksesta ja tuskasta ja Hänen hirvittävästä kärsimyksistään ristillä. Niissä paljastuu myös hänen seuraajiensa sydämen hätä ja kurjuus, kun heidän Herransa ja Mestarinsa kuolee, otetaan elottomana alas ristiltä ja lasketaan hautaan.

Matka Jeesuksen askelissa Hänen kärsimystiellään on surullinen ja synkkä. Nämä murheelliset näkymät muodostavat pohjan sille ihanalle todellisuudelle, joka ylösnousemuksesta avautuu iloon, toivoon ja luottamukseen maallisen tulevaisuutemme, mutta ennen muuta ikuisuuden suhteen.

Harri Kuhalampi

Kuvat Kuhalampi (ellei toisin mainita)

TT Harri Kuhalampi,
vs. kirkkoherra Lappajärvi

Alajärvi

Alajärven kirkossa on sivuseinällä esillä aiemman kirkon alttaritaulu (kuva oik. ylhäällä), joka on maalattu vuonna 1660. Se esittää Jeesuksen kamppailua Getsemanen puutarhassa juuri ennen kiinniottamista ja tuomittavaksi joutumista. Maalauksessa on kuvattuna ahdistuneen Jeesuksen lisäksi häntä vahvistamaan lähetetty enkeli.

Alajärven Gabrielin kirkon nykyinen alttaritaulu esittää samaa aihetta kuin vanhakin, Jeesusta rukoilemassa öisessä puutarhassa (kuva yläpuolella). Sen on maalannut Alajärvellä vuonna 1878 syntynyt Verner Thomé. Maalauksessa huomio kiinnittyy sekä Jeesuksen että enkelin hiuksiin, jotka ovat oman aikamme miesten hiustyylin mukaisia. Taiteilija on siten tuonut Jeesuksen ratkaisevan rukouuskamppailun lähemmäksi meitä. Vailla opetuslastensa tukea Jeesus joutui päättämään, juoko hän kärsimysten maljan vai kieltäytykö hän siitä. Tämän kuvan edessä herää kiitollisuus siitä, että Jeesus valitsi antautua kiinniottajilleen ja tulla tuomituksi ja ristiinnaulituksi. Jeesus kävi yön varjojen keskellä pelastuksemme kannalta käänteentekevän taistelun.

Tämä maalaus muistuttaa myös Thomén perheen kokemasta tragediasta, siitä miten synkät varjot lankeivat myös heidän elämäänsä, kun Vernerin kolme veljeä murhattiin Vihdissä Suomen sisällissodan aikana 1. helmikuuta 1918.

Lehtimäki

Lehtimäen kirkossa on paikallisen taiteilijan Kalle Isolehdon tekemä puinen alttariveistos Ristiinnaulittu. Se kiinnittää huomion Jeesuksen uhriin meidän puolestamme. Hän kuoli sovittaakseen syntimme ja liittääkseen meidät Jumalan pelastavan armon piiriin. Ristillä riippuva Vapahtaja on veistoksessa kuvattu kuolleen. Kaikki on täytetty. Veistoksesta huokuu levollisuutta ja rauhaa. Vaikka aihe on tummasävyinen ja alakuloinen, taideteoksen ääressä on helppo olla. Erityisen mielekästä on polvistua sen edessä nauttimaan Herran Pyhää Ehtoollista.

Kuva: Timo Keski-Antila

Lapua

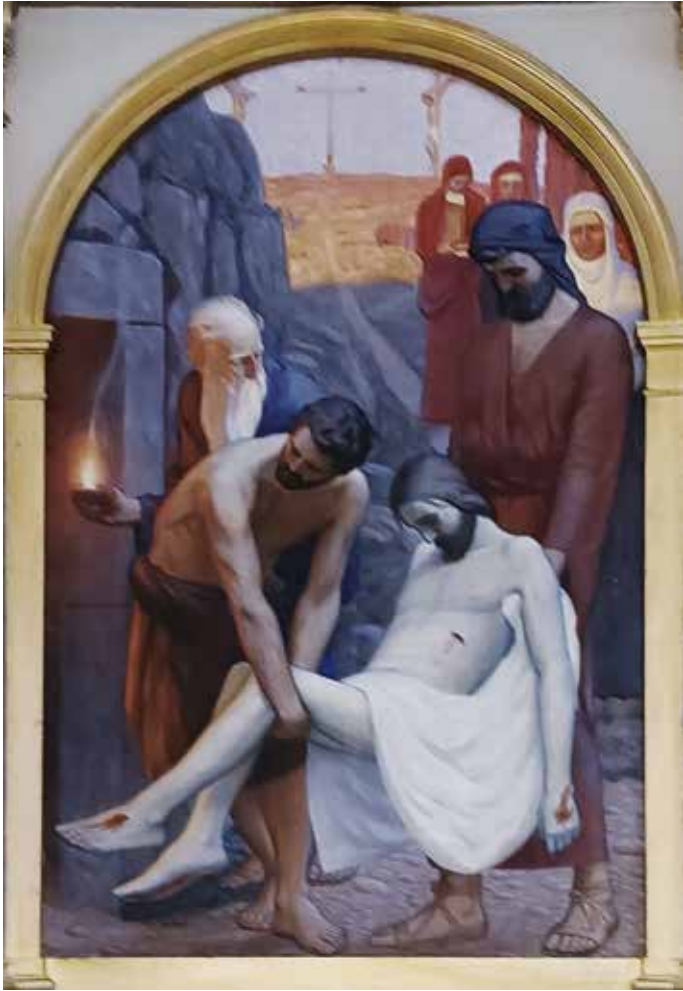
Lapuan tuomiokirkon alttarimaalaus on Berndt Gødenhjelmmin maalaama vuodelta 1845. Vaikka kuvasa ollaan synkkien pilvien ympäröimänä Golgatalla Jeesuksen ristin äärellä, välittyy siitä kuitenkin voitokkuutta ja voimaa. Jeesuksen kasvot ovat taivasta kohti. Häntä ei kuvata nujerrettuna. Jeesuksen kuolema ei merkinnyt kaiken loppua Hänen kohdallaan, niin kuin kuolema ei merkitse sitä kenenkään kristityn kohdalla. Kuoleamalla ei ole viimeistä sanaa. Ehkä juuri kuollessaan Jeesus oli voittaja.

Alavus

Oskari Paatelan maalaama alttaritaulu Alavuden kirkossa esittää Jeesuksen ottamista alas ristiltä. Suurikokoinen maalaus valmistui samaan aikaan kuin itse kirkkokin, vuonna 1914. Suru ja epätietoisuus näytävät jotenkin jäykistäneen kaikki hahmot Jeesuksen kuolleen ruumiin ympärillä. Tuossa tilanteessa ei kennelläkään ole mielessään Jeesuksen opetuksia hänen ylösnousemuksestaan kolmantena päivänä.

Alavuden alttaritaulu kutsuu katselijaa kuvittelemaan itsensä näiden ihmisten rinnalle, ottamaan Jeesusta alas ristiltä. Millaisten tunteitten vallassa me mahtaisimme olla tuossa tilanteessa? Ehkä mieleen muistuisivat Jeesuksen sanat ristillä, kun hän kysyi: "Jumalani, Jumalani miksi minut hylkäsit?" (Matt.27:46) Oliko Jumala todella hylännyt oman Poikansa, koska nyt on edessämme vain Hänen kuollut ruumiinsa? Niinhän siinä todella tapahtui, koska koko maailman synnit oli luettu Jeesuksen syyksi. Kristus hylättiin, jotta Hänen vanhurskautensa perusteella Isä voi ottaa meidät vastaan rakkaina lapsinaan.

Kuva: Virpi Tuominiemi

Lappajärvi

Ilmari Launiksens vuonna 1915 maalaaman alttaritaulun lahjoitti Lappajärven seurakunnalle Isak Fellman, Lappajärven kirkkoherra Jakob Fellmanin poika. Launis tunnetaan niin arkkitehtina kuin taidemaalarina. Hän on suunnitellut 16 kirkkoa, mutta hän myös maalasi alttaritaulun yhdeksään kirkkoon.

Lappajärven alttaritaulu kuvaa Jeesuksen hautaamista. Jälleen kuljetaan kärsimyksen ja tuskan tietä. Taas ollaan kasvotusten kuoleman, menetyksen ja surun kanssa. Ne ovat aina kuuluneet ihmisen kokemuspäiriin ja niiden kanssa on hyvä tulla sinuiksi vaikka tätä alttarimaalausta katselemalla. Hautaan siunaamisen yhteydessä rukoillaan: "Sinä annoit ainoan Poikasi kärsiä ristinkuoleman meidän puolestamme. Hänen hautaamisellaan sinä pyhitit hautamme leposijaksi."

Seinäjoen

Lakeuden Ristin alttaria Seinäjoella koristaa yksinkertainen tyhjä risti. Se on osa kokonaistaideteosta, jollainen tämä akateemikko ja professori Alvar Aallon suunnittelema kirkko on. Aalto suunnitteli kirkon kaikki yksityiskohdat urkujen fasadista, valaisimiin, alttarivaatteisiin, penkkeihin ja kädensijoihin asti. Kirkkotilan valoisa, levollinen valkoisuus luo puitteet, joissa alttarin puinen risti kiinnittää välittömästi kirkkoon tulevan huomion. Risti on väistämätön kiintopiste. Arkkitehtoniset, nerokkaat yksityiskohdat eivät nouse kohokohdaksi. Keskeisintä on tyhjä risti. Se ei ole kirkkotilaa ehostava ornamentti vaan symboli, johon kiteytyy kristillisen uskon kaiken voittava voima. Kristus ei ole enää ristillä, ei kuolleen haudassaan, vaan hän on noussut ylös. Kuolema on kukistettu. Risti on tyhjä.

Lakeuden Ristin kellotorni (s. 12) hallitsee puolestaan Seinäjoen kaupunkimaisemaa. Sekin on tyhjä risti. Se välittää vahvaa viestiään koko seudun väelle: synnit on sovitettu, elämän voima on voittanut ja toivo on todellista. Alkuperäinen Kristuksen risti on kadonnut, mutta tavallisen suomalaisen kaupungin keskellä seisoo edelleen mahtava 65 metriä korkea risti muistuttamassa siitä, mikä on olennaista ja mistä löytyy olemisemme kestävä perusta.

Valoa päin

Kevät oli jo pitkällä. Pääsiäinen oli käsillä ja se tiesi muutaman päivän lomaa koulunkäynnistä. Pitkän ja pilvisen talven jälkeen valo taas kerran voitti harmauden. Aurinko paistoi täydeltä terältä ja lumiset maisemat hehkuivat valkoisuuttaan. Tuo kaikki sai mielet kirjastamaan ja suorastaan haastoi ulkoilemaan.

Pekka, Timo ja Pate olivat saaneet sinä keväänä uudet polkupyörät ja mieli teki paanalle niitä kokeilemaan. Päättiet olivat jo sulaneet, mutta pienemmät tiet olivat vielä lumi- ja jääpeitteen alla.

Poikien menohalut olivat kovat, eikä sillä ollut niin väliä mihin suuntaan sitä lähdettiin. Kunhan vain mentiin. Suunta otettiin kohti aurinkoa. Siellähän se eteläkin lie-nee, arvelivat pojat.

Pyörät toimivat hyvin ja matkante-ko oli helppoa. Kilometrit taittuivat toinen toisensa jälkeen nopeasti ja ilo puhkui nuorukaisten rinnassa. Maisemat vaihtuivat avarista peltomaisemista mäkisiin metsiin ja taas lumen peittämiin laaksoihin. Miten upeasti auringonvalo lumen pinnassa sädehtikään. Ja pikkupakkanen tuulessa nipisteli poskipäitä. "Tämä se vasta on elämää," hihkui Pate.

Moni tienristeys jäi taakse ja aina ei pojat tulleet katsoneeksi, minne käännettiin. Lopulta ei kukaan enää tuntenut maisemaa. Lopulta oli pakko pysähtyä ja miettiä, miten täältä päästäisiin kotiin. Sovittiin, että seuraavalta vastaantulijalta kysytään suuntaa.

Jonkun matkaa poljettuaan pojat näkivätkin tienposkessa kävelevän vanhan miehen. Pekka kaartoi pyörällään vanhuksen eteen ja tervehdittyään kertoi olevansa eksyksissä ja tarvitsevansa suuntaa Lapuulle. Mies ei ryhtynyt teitä neuvomaan, vaan pyysi nostamaan katseensa ja etsimään taivaanrannalla vilkkuvan Simpsiön radiomaston valon. Sitä valoa päin kun aina risteyksissä käännytte, niin löydätte ennen pitkää perille.

Pojat pitivät neuvoa hyvänä ja päättivät sen mukaisesti toimia; siis valoa päin. Jostakin syvältä muistin sopukoista nousi mieleen kotona opittu kertosäe, jota Timo ensin hyräili ja sitten ääneen lauloi: "Siis kulje valoa päin, valoa päin, kulje valoa päin, Herran valoon päin." Kertosäettä ääneen laulaessaan Timo muisti koko laulun. Kuinka hyvin sen sanat sopivatkaan juuri tähän.

Teksti Kari Lähdesmäki

1.
*Pimeyteen maailman
syntyi valo Jumalan.
Meitä ohjaa kulkemaan,
kun ei tietä näy.*

Kerto:
*Siis kulje valoa päin,
valoa päin,
kulje valoa päin,
Herran valoon päin.*

2.
*Yksinään on vaikeaa
elon tietä taivaltaa.
Valo syttyy, osoittaa
suuntaan oikeaan.*

Kerto:
*Siis kulje valoa päin,
valoa päin,
kulje valoa päin,
Herran valoon päin.*

3.
*Kun mä kerran saavutan
kodin luona Jumalan,
valo loistaa ainiaan,
matka ohi on.*

Kerto:
*Siis kulje valoa päin,
valoa päin,
kulje valoa päin,
Herran valoon päin.*

*San. ja säv. Joy Strings
-ohjelmistoa.
Suom. Katri Kosonen
Julkaistu Pelastusarmeijan
päämajan luvalla.
Suom. sanat KNK.*

Kuva: Haidan, Unsplash

Isovanhemmuudesta ja pääsiäisestä

Pyyntö kirjoittaa isovanhemmuuden iloista tuli hyvään saumaan. Saimme vuoden vaihteessa viettää 40-vuotishääpäivää. Ajatukset ja keskinäiset keskustelumme pyörivät pitkälti tämän teeman ympärillä. Mietimme elämää parista vanhemmiksi ja isovanhemmiksi. Kun aikanaan Jumala johdatti meidät yhteen, emme tienneet, mitä elämän varrella tulee tapahtumaan. Niin kuin vihkimisessä tahdoimme olla toistemme tukena niin myötä- kuin vastamäessä, olemme saaneet sitä tehdä. Suurimmat kiitoksen aiheemme ovat olleet kolme lastamme. Jokainen heistä on oma persoonansa, joissa on osa meidän ominaisuuksiamme. Kaikki ovat löytäneet elämässä oman tehtävänsä ja perheen.

Kun he olivat lapsia, elimme vanhempiemme uskon ja rukousten voimalla. Hengellistä kasvatusta lapset saivat seurakunnan lapsi- ja nuorisotyössä sekä SLEYN tapahtumissa. Kotona käytössä olivat lasten kirjat, laulut ja iltarukous sekä arjen keskellä käydyt keskustelut. Ensimmäinen lapsenlapsemme, Ilkan poika Joona täyttää pian 12 vuotta. Hänen syntyessään ja kasvaessaan on ollut hieno kokea sukupolvien ketju, pappa-isä-poika ja heidän saman näköisyytensä. Joona sai pikkuveljen, Niilon

n. kaksivuotiaana. Pojat ovat toisiaan rakastavia ja toistensa kanssa viihtyviä. Poikien kanssa olemme käyneet perhekerkoissa ja nyt muistiemme mukaan neljä kertaa Aarrearkkuleirillä Karstulassa. Leirit ovat olleet sekä pojille että meille hienoja kokemuksia. Olemme saaneet yhdessä touhuta kaikenlaista ja olla opettelemassa, millainen aarre meillä on Jumalan lapsina täällä maan päällä ja taivaassa odottamassa. Viime kesän leirin peruuntuminen harmitti meitä kaikkia, vaikka eihän sille mitään voinut.

Vuonna 2015 tapahtui isovanhemmuudessamme uusi aika. Teijan avioliiton myötä saimme kerralla kolme lasta/nuorta lisää. He kutsuvat meitä mummuksi ja papaksi, mikä tuntuu meistä mukavalta. Kun heistä vanhin, Katariina, oli Ohtakarissa rippikoululeirillä, sain olla hänelle "lähimummuna", kun muut läheiset olivat kaukana. Tapaamiset ja keskustelut Ohtakarissa leirin aikana ovat jääneet ikuisesti mieleen. Emma kävi rippikoulun kotiseurakunnassaan ja nyt on Sakun riparivuosi.

Tiinan perheeseen syntyi esikoinen Reima kaksi vuotta sitten. Reiman kasvua ja kehitystä olemme voineet seurata tiiviimmin, kun emme enää ole vakituisen töissä kiinni.

Tätä kirjoittaessani kaikki kolme poikaa olivat yhden iltapäivän samaan aikaan meillä. Touhusimme ulkona ja sisällä. Reiman leikkiessä keskustelimme isompien poikien kanssa pääsiäisestä. Ensimmäisenä poikien mieleen tuli suklaa ja virpominen. Pääsiäisen sanomaa poikien piti pohtia pitempään. "Jeesuksen ylösnouseminen" ja hetken johdattelun jälkeen "kuolema ristillä". Kysymykseeni, mitä siitä seurasi, sain vastauksen "Jeesus teki uhrauksen." Kenelle? "Maailmalle, opetuslapsille."

Taas pienen keskustelun jälkeen yhteinen päätelmä: Jeesus teki uhrauksen meidän kaikkien puolesta. Kun me tehdään pahaa, niin saadaan Jeesuksen takia anteeksi ja päästään taivaaseen, eikä sinne pahaan paikkaan. "Siitä kyllä käytetään rumaa sanaa", sanoi Joona. Rehellisyyden nimissä on myönnettävä, että pääsiäisenä ei ole niin selkeästi tullut lasten kanssa paneudutuksi sanomaan kuin jouluna. Toki he pääasian tietävät. Isovanhempien tehtävänä näemme viedä lapsia mahdollisuuksien mukaan kuulemaan hyvää sanomaa Jeesuksesta ja rukoilla, että Hän kutsuu lapset omikseen. Vielä esitin pojille kysymyksen: "Jos tulevana kesänä voidaan järjestää aarrearkkuleiri, niin mennäänkö?" Molemmat vastasivat nopeasti: "Mennään, siellä on kivaa." Varmaan Reimakin on tulevina vuosina leirillä mukana, kunhan vähän vielä kasvaa.

Eläkeläispäiviä ilahduttaa myös pian 2-vuotias Eppu-beagle, joka pitää huolta meidän fyysisestä kunnostamme päivittäisenä lenkkikaverina. Siunausta kaikille isovanhemmille ja armoa ja iloa teille, joille ei isovanhemmuita ole suotu. Teillä on tärkeä tehtävä rukoilla kaikkien lasten puolesta.

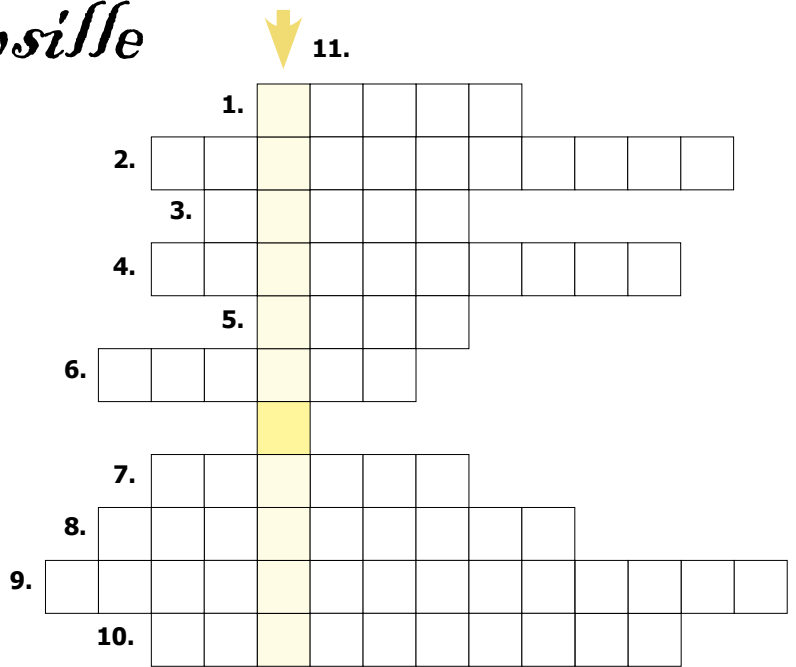
Vuokko Orjala,
Elyn hallituksen jäsen ja KP-tiimin pj

Kuvat: Orjala

Pääsiäisristikko lapsille

1. 24.12. ...aatto
2. Jeesuksen oppilas aikoinaan
3. Pääsiäisen vuodenaika
4. Paastonajan aloittaa...
5. ... ainoastaan, niin sinä pelastut
6. Alkaa 40 päivää ennen pääsiäistä
7. Meidän Vapahtajamme
8. Ilohuuto
9. Jeesuksen kuolinpäivä
10. Kristikunnan suurin juhla
11. Enkelin sanoma haudalla

Pääsiäisaskartelua lapsille

OHJE:

- 1. Väritä** pahvinen kertakäyttölautanen väriliiduilla tai tussilla kuvan mukaisesti aamutaivaaksi.
- 2. Leikkaa** vihreästä paperista ruohikko (tai väritä lautasen alaosa vihreällä).
- 3. Piirrä** kätesi ääriviivat keltaiselle paperille auringoksi.
- 4. Leikkaa** ruskeasta pahvista risti.
- 5. Liimaa** osat yhteen ja kirjoita ristin alle: JEESUS ELÄÄ !

"Riemulaulut soikoot taivas auki on"

Lauloin nuorena ja joskus myöhemminkin isäni **Veikko Suokunnaan** (1920-2017) johtamassa Evankeliumiyhdistyksen Alastaron osaston kuorossa. Toisinaan laulettiin myös muilla paikkakunnilla, piirijuhlissa tai valtakunnallisessa evankeliumijuhlissa yhdessä muiden Sley'n kuorojen kanssa. Muutaman kerran Ruotsissakin. Laulut puhuttelivat väkevästi. Ja isäni ymmärsi valita lauluja, joissa oli keskeinen Kristus-sanoma ja osasi johtaa musiikkia sen luonteen mukaisesti, rohkeasti ja riemulla.

Syntyi mieleenpainuvia hetkiä ja muistoja. Yksi sellainen liittyy Siionin Kanteleen lauluun "Riemulaulut soikoot, taivas auki on" (nr 62, edellinen Kannel nr 151). Voi mil-lä voimalla joskus laulettiinkaan: *"katkaistu on kahleemme", "Jumala on veljeni", "Kaikki maat ja taivaat täytti armahdus", "Nauttia nyt saamme autuutta"*. Koko laulu autuuden iloa. Kelpasi laulaa. Kyllä siinä moni kuulijakin tempaantui mukaan.

Mutta mikä laulu tämä on? Ja mistä se on tullut? Laulussahan lukee William Cushing, vaikka kauan ajattelimme, että se on Pietari Kurvista alusta loppuun.

Laulun kirjoitti amerikkalainen uni-taarikirkon (myöhemmin metodis-ti) pastori **William Orcutt Cush-ing** (1823-1902). Laulussa oli otsikko (suomennettuna) "Ilo syn-tisen kääntymisestä", Luuk.15:10 ja teksti alkoi Ring the bells of

heaven. Laulu julkaistiin ensi ker-ran Ira D. Sankeyn kirjassa Sacred Songs and Solos 1874. Ruotsiksi sen käänsi Erik Nyström kirjaan Sångar till Lammets lof 1875 Ring i himlens klockor! Suomeksi lau-lun käänsi opettaja Olli Wuorinen (Berg) kokoelmaan Lauluja Karit-san kiitokseksi 1877 otsikolla Tai-vaan kellojen sointi. Sitten laulu ilmestyi monissa kokoelmissa en-nen Kurvisen Lunastettuina Lauluja: Harpunsäveliä 1886, A. O. Blom-bergin Laulun aarre-aitta 1892, Kurvisen kirjanen "Postiljooni Jo-han Westerback ja yleinen autuu-temme Kristuksessa" 1898 ja J. E. Liljeroosin toimittama Uusi Weisu 1902.

Vasta sitten tämä laulu pääsi lä-hetyssaarnaaja Kurvisen toimit-tamaan ja kokoilemaan kirjaan Lunastettuina Lauluja 1903 ja sen myöhempiin laitoksiin (1911 nr 197). Kurvinen seurasi aikaisempia suomennoksia myös säkeistömää-rässä (3 säk).

Siionin Kanteleeseen laulu otet-tiin v. 1910 nr 391, se lienee ollut **Pietari Kurvisen** eli Lunastettuina Laulujen vaikutusta, koska SK:s-sa tekstin alla oli merkintä "P. K.". Mutta säkeistöjä olikin nyt 5 kappa-letta, kuka teki lisäsäkeistöt? Joka tapauksessa SK:ssa vv. 1910-1960 laulettiin 5-säkeistöistä laulua, joka oli sekä joulu- että pääsiäislaulu ja sanonnoiltaan vahvasti avara koko maailman autuuden julistaja. Mis-tähän syystä Kanteleen uudista-

miskomitea supisti laulua, kun tultiin v. 1961 ilmestyneeseen kirjaan! Taas oli laulussa vain 3 säkeistöä. Ja Kurvisen nimi teki-jänä on ollut SK:n laitoksissa v. 1910 alkaen ja vielä 1961! Vasta v. 1983 SK-laitokseen allekirjoit-tanut toi W. Cushingin nimen. Silti Kurvisella lieenee osuutta laulun muokkaamisessa ja lisää-misessä.

Pastori W. Cushing oli syntynyt 31.12.1823 Hingham'ssa, Massachusetts, USA. Yli 20 vuoden ajan hän palveli Unitaa-rikirkon seurakuntia New Yor-kin alueella, myöhemmällä iällä hän siirtyi metodisteihin. Wil-liam Cushing avioitui neiti Hena Proper'in kanssa 4.2.1854, pas-tori sai vaimostaan paljon tukea evankelioimistyöhönsä. Vaimon pitkä sairaus ja sitten kuolema v. 1870 sekä oman terveyden heikkeneminen ja halvaantu-minen aiheutti sen, että Willia-min oli vetäydyttävä eläkkeelle. Se masensi häntä. Hän rukoili Jumalaa: "Etkö tarvitse minua vielä johonkin?" Rukousvastauk-sena hän sai tehtävän: Hän al-koi kirjoittaa hengellisiä lauluja, pyhäkouluille ja muille. Hän oli yhteydessä myös Ira D. Sankeyn ja Robert Lowryn, G. F. Rooti'in ja muiden säveltäjien kanssa. Lopulta hänen virsiensä ja lau-lujensa määrä nousi yli 300 kpl. Cushingin elämäkerturi J. H. Hall sanoo, että yksi merkittävimmis-

tä lauluista oli tämä laulu Taivaan kellot. Hall lisää: Cushing oli jalo, ystävällinen kristitty herrasmies. Cushing kuoli 19.10.1902 Lis-bon'issa New Yorkissa.

Laulu syntyi alkuaan hyvin no-peasti, kun G. F. Root näytti Williamille laatimaansa sävel-mää. Juuri sitä Rootin melodiaa käyttäen laulua on esitetty maa-ilmalla ja Suomessakin ns. San-keyn vihkon ja Harpunsävelien mukana. Mutta Siionin Kante-leeseen sitä ei otettu. Sen sijaan SK-sävelmistöön otettiin v. 1911 suomalaisen säveltäjän, kuoro-miehen, kirkkomuusikon ja mo-nivaikuttajan **Heikki Klemetin** (1876-1953) sävelmä. Kleme-tin melodia onkin ollut kaikissa SK-laitoksissa.

Klemetin sävelmä on ollut suositu sekakuorolaulu Evankeliumi-yhdistyksen Nuorisoliitto-osasto-jen kuoroilla (kuorovihko Siionin sävelmiä 26. vihko, toim. Oiva Kumpunen).

"Riemulaulut soikoon" -laulua on käytetty Sley'n kuoroissa, mutta jatkuvasti myös mieluisena yh-teislauluna. Se on koettu mah-tavaksi lunastuksen huudoksi, taivaan esimauksi ja autuuden saarnaksi, joista kuulijoiden sydämet ovat suuresti virvoittu-neet ja ilahtuneet.

Seppo Suokunnas

Riemulaulut soikaa, taivas auki on

1.
*Riemulaulut soikaa, taivas auki on,
nyt on autuus tullut kaikille!
Juhlia saa ihmiskunta onneton,
katkaistu on kaikki kahleemme.
Taivaassakin siitä iloitaan,
enkelitkin ovat riemuissaan.
Herran sana on nyt tullut lihaksi,
Jumala on minun veljeni.*

2.
*Seudut synkimmätkin löysi laupeus,
pohjaton on Herran rakkaus.
Kaikki maat ja taivaat täyttää armahdus,
suuri oli Isän uhraus.
Enkö ostettuna iloitse,
taivaan perijänä riemuitse,
kun me aivan kaiken saimme lahjana.
Nauttia nyt saamme autuutta!*

3.
*Taivaan torvet soikoot, autuus suunnaton:
paimen pelasti jo lampaansa,
morsiamen onni täydellistä on,
isä kotiin otti lapsensa.
Liittykäämme täällä laulamaan
taivaan juhluksuoroon valtavaan,
kuulkoon uutisemme koko maailma:
Jumalalla riittää armoa!*

*Melodia: Heikki Klemetti 1912
Teksti: William Cushing 1874
Uudistaja: Tuula Pitkänen ja Lauri Thurén
Siionin kanteleeseen tulovuosi: 1910
Tekijänoikeudet Melodian © Sulasol*

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Maaliskuussa

Ke 24.3. Salo, srk-talo (Torikatu 6), klo 12 Pastanttipuuro (mahd. noutoruoka), tuotto Anna Makeevan työn tukemiseen Virossa.

- **Pispalan Radio** klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy? Maria -runoja ja Raamatun tekstejä, Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

To 25.3. Alavus, kirkko (striimaus), klo 13 Laulaen pääsiäiseen, Mikko-Matti Rinta-Harri, Satu Kivisaari, lapsikuoro, kantt. Mari Järvinen. Seurattavissa srkn verkkokirkon ja Fb-sivujen välityksellä sekä myöhemmin Elyn Fb-sivuilla.

Su 28.3. Ilmajoki, kirkko (striimaus), klo 10 Elyn kirkkopyhä, Siionin kannel -messu, saarna Harri Kuhalampi, lit. Jani Latva-Nikkola, kanttori. Striimi Seurat, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila, Kuhalampi, Latva-Nikkola. Seurattavissa srkn Fb-sivujen välityksellä sekä myöhemmin Elyn Fb-sivuilla.

Ma 29.3. Alahärmä, kirkko, klo 18 ja 19 Runoesitys: Maria, valittu joukossa vaimojen. Anneli Lähdesmäki,

Ulla Latomäki, Satu Kivisaari ja musiikissa Sini Koski. Noudatamme AVIn ohjeistuksia hlömäärästä ja turvallisuusohjeista. Katsottavissa myöhemmin srkn Fb-sivuilla ja Elyn Fb-sivuilla.

Ke 31.3. Kuortane, kirkko (striimaus), klo 19 Hiljaisen viikon iltakirkko. Ulla Latomäki, Anneli Lähdesmäki, kanttori Marita Jokiaho. Seurattavissa srkn Fb-sivuilla ja myöh. Elyn Fb-sivuilla.

- **Pispalan Radio** klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy? Heini ja Pekka Mäenpään haastattelu, Risto Moisio.

Huhtikuussa

Pe 2.4. Seinäjoki, Lakeuden Risti (striimaus), klo 13 Ristinjuhla. Pekka Kiviranta, Karoliina Virkamäki, laulua Paavo Kujala, Tuija Niemistö, juonto Satu Kivisaari. Katsottavissa srkn verkkokirkossa: www.seinajoenseurakunta.fi/ verkkokirkko ja Elyn fb-sivuilla.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomiin ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein) 12.5.2021 mennessä, kiitos.
Elysanomat 3 ilmestyy viikolla 22.

Ke 7.4. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-koti (Anna-sali), klo 13.30 Elyn päiväkahvitalaisuus. Lauletaan Siionin kannelta. Kaija Muhonen, Salme Heino.

To 8.4. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat.

- **Perho**, srk-talo (striimaus), klo 13 Hyvässä seurassa. Eija Seppä, Satu Kivisaari, kanttori. Seurattavissa Elyn fb-sivuilla.

Ma 12.4. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ke 14.4. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

To 15.4. Ylistaro, kirkko, klo 13 Hyvässä seurassa -seurahetki. Jarmo Happonen, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari. Seurattavissa Elyn fb-sivuilla ja srk:n verkkokirkosta.

Su 18.4. Lappajärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi. Radioidaan Järviradioon.

- **Vaasa**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Pekka Kiviranta. Raamattuluento.

Ma 19.4. Salo, srk-talo (keskisali), klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 21.4. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

Ma 26.4. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ke 28.4. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

To 29.4. Alavus, kirkko, klo 13 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari.

Pe 30.4. Lapua, srk-talo, Vappumyyjäiset klo 16 ja seurat 17.

Miten tämä meihin liittyy?

Viikottaisessa Elyn tuottamassa radio-ohjelmassa pohditaan, miten Raamatun tekstit voivat liittyä meidän arkeemme ja elämäämme. Ohjelmaa toimittavat Satu Kivisaari ja Risto Moisio.

Keskiviikkoisin klo 12 Pispalan Radiossa

Ohjelmaa voit kuunnella myös digiradion kautta www.pispalanradio.fi Lähetyssajat ke 24.3., 31.3., 7.4., 14.4., 21.4., 28.4., 5.5., 12.5., 19.5. jne. Uusinnat la klo 18, su klo 8 ja 20.

Keskiviikkoisin klo 17.30 Radio Scoopissa (Kauhajoen opisto)

Nettiradio: Radioscoop.fi, Suupohjan alueella taajuudella 107.1 MHz. Lähetyssajat ke 24.3., 31.3., 7.4., 14.4., 21.4., 28.4., 5.5., 12.5., 19.5. jne. Uusinnat su klo 9.30.

Tervetuloa kuulolle

Erja Kalpio

Raamattuluennot

Sulkavalla videoituna:
15.4. ja 27.5.

Savonlinnassa striimattuna:
6.4., 20.4., 4.5., 18.5., 1.6.

Elyn kotisivuille www.evangeliset.net on ilmestynyt yläbanneriin uusi linkki, josta pääsee seuraamaan **Elyn tuottamia ohjelmia.**

* * *

Seuraa suoria tapahtumia yhdistyksen Facebook-sivuilta facebook.com/Evangeliset/

Elyn tuottamat ohjelmat (videot)
facebook.com/pg/Evangeliset/videos/

Toukokuussa

Su 2.5. Jalasjärvi, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Pekka Kiviranta. Tarjoilut ja seurat srk-talossa.

Ke 5.5. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

Ke 12.5. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

To 13.5. (Helatorstai) **Alahärmä**, kirkko, klo 14 Perhemessu. Satu Kivisaari, Aki Paavola, srkn lapsityöntekijät.

Su 16.5. Seinäjoki, Törnävän kirkko, klo 18 Elyn Kevätkirkko, toteutamassa Elyn ystävät, Liisa Rantala, kanttori.

Ke 19.5. Pispalan Radio klo 12, **Radio Scoop** klo 17.30 Miten tämä meihin liittyy?

To 20.5. Alavus, kirkko, klo 13 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari.

La 22.5. Salo, Somerontie 715, klo 17.30 Mökkiseurat Ulla Virtaperkon mökillä. Kyytitarpeissa yhteys p. 040 7658749/Hilkka.

Huom. Seuraathan tiedotuksia mahdollisista tilaisuuksien muutoksista Elyn Facebook-sivuilta ja kalenterista sekä kirkollisista ilmoituksista ja seurakuntien kotisivuilta korona-tilanteen vuoksi.

Noudatamme tilaisuuksissa AVIn ohjeistuksia henkilömääristä sekä noudatamme turvallisuusohjeita.

Aarrearkkuleiri Karstulan Ev. Opistolla 29.6.-1.7.2021

Varaa paikkasi ensi kesän leiriltä!

Ilmoittautumiset ja lisätiedot:

Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry:
satu.kivisaari@evangeliset.net | p. 050 5636079/Satu Kivisaari

Karstulan Evangelinen Opisto | Kokkolantie 12, Karstula
kansanopisto@keokarstula.fi | p. 014 525 2200

Katso päivitettyt tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

Enkeli kääntyi naisten
puoleen ja sanoi:
”Älkää te pelätkö.
Minä tiedän, että te etsitte
ristiinnaulittua Jeesusta.
Ei hän ole täällä,
hän on noussut kuolleista,
niin kuin itse sanoi.”

Matt. 28:5-6